

Man kan beklage, at det formentlig på grund af kommunikationssvigt ikke lykkedes os at finde frem til en fælles dagsorden. Jeg synes personligt, at den dagsorden, som hr. Mortensen har fremsat på vegne af 4 partier, er en god dagsorden, der burde have kunnet samle Folketinget, men jeg vil da gerne udtrykke anerkendelse af, at der også er mange fornuftige punkter i den af hr. Schmidt fremsatte dagsorden. Ikke bare det, at man tager min redegørelse til efterretning, men også, at man lægger op til konkret handling.

For regeringen har det hele tiden været afgørende, at ideerne i landsplanredegørelsen blev fulgt op i det konkrete samarbejde omkring planlægningen. Jeg er bange for, at laver vi alt for mange nye procedurer omkring planlægningen, så kan vi skabe betydelige vanskeligheder for det planarbejde, der skal foregå i regionerne og kommunerne.

Derfor er det løfte, jeg vil give her ved afslutningen af debatten, at vi vil tage alle de svar, alle de synspunkter, der er ført frem undervejs i selve høringsproceduren, samt de synspunkter, der er ført frem her i salen i dag, og lade dem indgå i det samarbejde og den dialog, der skal være omkring udformningen af både den regionale og den lokale planlægning, ligesom vi jo lægger afgørende vægt på det internationale plansamarbejde.

Så jeg kan kun sige tak til ordførerne for indlæggene og så sige, at den polemik, der har været, jo især har knyttet sig til landdistrikterne, og dér synes jeg, at fru Gerner Nielsen på udmærket måde har redegjort for de, synes jeg, ganske imponerende resultater, der er opnået i de sidste år under den nuværende regering.

Jeg sagde vist i min besvarelse af forespørgslen, at jeg næsten ikke kunne forestille mig, at oppositionen kunne være så sur og negativ, at den ikke med det samme ville fremdrage de meget positive resultater, der på dette punkt er opnået. Dér må jeg sige, at mine forventninger blev lidt skuffede, men ellers har det været en overordentlig positiv og konstruktiv debat, og jeg kan love, at vi i dialogen og samarbejdet med kommuner og amter vil inddrage alle de synspunkter, der har været fremme, og at vi ikke mindst vil fortsætte vores arbejde på det internationale plan.

Jeg har også, da ingen har modsagt synspunktet, forstået, at vi er enige om, at det kan være hensigtsmæssigt, at synspunktet omkring alternativ planlægning kommer til at vinde ind-

pas i form af en anbefaling i forhold til kommuner og amter. Der er altså ikke tale om noget pålæg, men tale om en opfordring, og jeg vil gerne, hvis den udlægning er rigtig, sige tak til Folketinget for det.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Hans Christian Schmidt i anden omgang.

Hans Christian Schmidt (V):

Der er ingen tvivl om, at også jeg synes, vi har haft en god debat i dag. Jeg synes også, det var en absolut nødvendig debat, både fordi vi her i Folketinget har haft behov for at få vendt de ting og i særdeleshed, fordi borgerne, som jo er dem, der skal leve med det, der bliver besluttet i Folketinget, i høj grad har haft behov for, at vi fik afklaret en lang række forhold i landsplanredegørelsen.

Vel har det i den nye landsplanredegørelse, den reviderede, vist sig, at der er kommet en lang række forhold med, som vi sidste gang savnede. Men jeg må alligevel sige, at det er klart, at vi, når vi ser et dagsordensforslag, der går ud på, at man opfordrer kommuner og amter til at udarbejde en række alternative muligheder, må sige, at det jo meget ofte også sker i dag.

Vi har fuld tillid til kommunerne og amterne og ved, at de nøjagtig er derude, hvor tingene sker, og derfor har en stor interesse i over for befolkningen at fremlægge, at der er de og de alternative muligheder, før de træffer en endelig beslutning. Det kan være med hensyn til en investering, en planlægning, et byggeri, eller hvad det måtte være. Men vi har fuld tillid til, at det sker på en god måde ude i kommunerne og amterne.

Nu er det jo først på tirsdag, vi skal stemme om dagsordensforslagene, så inden da kan flertallet jo have tid til at tænke sig om og kan måske gå med til den dagsorden, vi har foreslået, men det kunne jo være, at det ikke sker, og så vil vi bare kraftigt opfordre ministeren til, at ministeren får svaret de høringsberettigede parter, som har indgivet dels nogle ønsker, dels nogle indsigelser i forhold til, hvad de synes, landsplanredegørelsen burde tilkendegive. Jeg skal ikke gennemgå dem alle sammen nu, men jeg vil blot sige, at vi meget opfordrer til, at ministeren går ind og får svaret.

Og så er jeg nødt til at sige, at når regeringen ynder at tage udviklingen i nogle landdistrikter ind som et bonuspoint for sin egen politik, er det